

Sygn. akt IV P 2/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział IV Pracy w składzie:

Przewodniczący	SSR Adam Skrzypek
Protokolant	Asystent sędziego Wojciech Tobor

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 roku w Tarnowskich Górach

sprawy z powództwa **A. N.**

przeciwko **H. B.**

o ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy i doliczenie do okresu zatrudnienia okresu za jaki wypłacono ekwiwalent

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od powoda A. N. na rzecz pozwanego H. B. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 2/15

UZASADNIENIE

Powód A. N. wniósł w dniu 7 stycznia 2015 roku przeciwko pozwanemu H. B. pozew o zapłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop pracowniczy.

W toku rozprawy powód precyzując żądanie pozwu wskazał, że domaga się zasądzenia kwoty 1680 zł za okres od 19 maja 2007 roku do 25 marca 2008 roku tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop pracowniczy.

W odpowiedzi na pozew H. B. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powód A. N. zainicjował w dniu 16 sierpnia 2013 roku postępowanie o ustalenie istnienia stosunku pracy z pozwanym H. B..

Nieprawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 1 grudnia 2014 roku sygn. akt IV P 329/13 ustalono, że powód A. N. był zatrudniony u pozwanego H. B. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika produkcji w okresie od 19 maja 2007 roku do 25 marca 2008 roku.

Dowód: wyrok z uzasadnieniem k. 24-27

Powód dochodził ustalenia istnienia stosunku pracy dla celów emerytalnych i potwierdzał, że wynagrodzenie od pozwanego otrzymywał.

Dowód: pismo powoda k. 28

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów. Ustalony stan faktyczny był bezsporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dochodził ekwiwalentu za niewykorzystany urlop pracowniczy.

Zgodnie z art. 171 § 1 kodeksu pracy w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny.

Zgodnie jednak z art. 291 § 1 kodeksu pracy roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Bieg przedawnienia zaczął biec zatem w niniejszej sprawie od następnego dnia po zakończeniu stosunku pracy tj. 26 marca 2008 roku i trzyletni okres zakończył się 26 marca 2011 roku, a zatem nawet przed zainicjowaniem procesu o ustalenie istnienia stosunku pracy (pозew wniesiony 16 sierpnia 2013 roku).

Przedawnienie roszczenia zgodnie z art. 292 kodeksu pracy oznacza, że roszczenia przedawnionego nie można dochodzić, chyba że ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, zrzeka się korzystania z przedawnienia; zrzeczenie dokonane przed upływem przedawnienia jest nieważne.

Pozwany nie tylko, że nie zrzekł się korzystania z przedawnienia, ale wręcz podniósł ten zarzut przy pierwszej czynności w sprawie.

W konsekwencji roszczenie powoda jako przedawnione należało oddalić. Z tych względów orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę składają się koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 2 w związku z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (75% stawki minimalnej tj. kwoty 600 zł).